

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-518/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Nikolini Labuhar Bazina, u pravnoj stvari tužiteljice Mladenke Zečević iz Dugog Sela, Matije Gupca 4, OIB: 82451295140, zastupane po punomoćniku Luki Mardešiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. srpnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno i punomoćnika tužiteljice te odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 27. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d. isplatiti tužiteljici Mladenki Zečević iznos od 16.831,80 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja:

- na iznos od 14.560,00 EUR teče od 17. rujna 2024. do isplate i
- na iznos od 912,00 EUR od 27. kolovoza 2026. do isplate,
- na iznos od 1.359,80 EUR od 27. kolovoza 2026. do isplate,

po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d. isplatiti tužiteljici Mladenki Zečević zatezne kamate na nesporno plaćeni iznos od 1.940,00 EUR tekuće od 17. rujna 2024. do 26. studenoga 2024. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Mladenke Zečević u dijelu u kojem traži isplatu 2.870,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 17. rujna 2024. do isplate te isplatu 7,00 zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude prvog stupnja do isplate.

IV. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d. naknaditi tužiteljici Mladenki Zečević trošak parničnog postupka u iznosu od 4.093,13 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 27. kolovoza 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tužiteljice Mladenke Zečević za naknadu troška postupka u preostalom iznosu od 1.504,43 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude prvog stupnja do isplate.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe tužiteljice Mladenke Zečević predložena podneskom od 2. rujna 2025.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 15. ožujka 2023. doživjela ozljedu na radu, radeći za poslodavca Kaufland Hrvatska K.D., Donje Svetice 14, Zagreb te kako su zadobivene ozljede posljedica ozljeda na radu koju je tužiteljica zadobila obavljajući poslove za poslodavca na adresi Zagrebačka ulica 67, Dugo Selo, na način da je tijekom radnog vremena, kao prodavačica, u trgovini pala i zadobila ozljede. Navodi da smatra kako poslodavac odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno članku 25. Zakona o zaštiti na radu. Poslodavac tužiteljice je u vrijeme predmetnog štetnog događaja imao ugovorenu policu osiguranja od odgovornosti br. 078700101854 kod tuženika. U predmetnoj nezgodi, tužiteljica je zadobila tjelesne ozljede koje su opisane i dijagnosticirane u medicinskoj dokumentaciji, u vidu ozljede oba meniskusa i prednje križne sveze, te nestabilnosti desnog koljena, uz povremene bolove. Također, radi obavljanja fizikalnih terapija, tužiteljica je morala ukupno 55 puta putovati do Ivanić – Grada na adresi Omladinska 23A, a put u jednom smjeru iznosi 22,8 km, odnosno za oba smjera 45,6 km, što je ukupno 2.508 km odnosno 1.254,80 EUR troškova puta (2 508 km x 0,50 EUR) te za odlazak u Pakrac, na adresi Bolnička ulica 74, radi obavljanja MR desnog koljena gdje put u jednom smjeru iznosi 112 km, ukupno 224 km u oba smjera, odnosno 112,00 EUR za trošak puta (224 km x 0,50 EUR). Tužiteljica je ukupno radi odlaska na terapije i pregled imala trošak puta od 1.366,80 EUR. Uslijed toga, tužiteljici je povrijeđeno pravo osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje, te traži naknadu s naslova neimovinske i imovinske štete. Tužiteljica se zahtjevom za naknadu štete obratila tuženiku u mirnom postupku, ali tuženik nije nadoknadio štetu koju je tužiteljica pretrpjela. Slijedom navedenog, tužiteljica postavlja tužbeni zahtjev na način da potražuje na ime pravične novčane naknade radi povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i to po kriterijima fizičkih bolova, straha, duševnih bolova zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti iznos od 4.940,00 EUR, na ime naknade imovinske štete zbog potrebe za tuđom pomoći i njegovom iznos od 500,00 EUR te na ime troškova liječenja iznos od 1.366,80 EUR, odnosno ukupno 6.806,80 EUR. Kako je tuženik 26. studenoga 2024., kao nesporni dio neimovinske štete isplatio iznos od 1.940,00 EUR, tužiteljica konačno potražuje 3.000,00 EUR neimovinske štete, 500,00 EUR imovinske štete za tuđu pomoć i njegu te iznos od 1.366,80 EUR na ime troškova puta zbog liječenja.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje štetni događaj te činjenicu da je poslodavac tužiteljice, Kaufland Hrvatska K.D. u vrijeme nastanka štetnog događaja bio osiguran kod tuženika po polici broj 078700101854, kojom policom je pokrivena odgovornost prema djelatnicima. Oспорava visinu tužbenog zahtjeva, smatrajući ga previsokim, obzirom na jačinu i karakter ozljeda koje je tužiteljica zadobila u predmetnom štetnom događaju, orijentacijske kriterije te sudsku praksu u istovjetnim slučajevima. Tuženik smatra da je isplatom nespornog iznosa od 1.940,00 EUR u cijelosti ispunio obvezu za svojeg osiguranika. Također, tuženik ističe da su kod tužiteljice prisutne i određene degenerativne promjene i bolesti koje ne mogu biti rezultat predmetnog štetnog događaja. Također, tuženik osporava troškove prijevoza, budući da tužiteljica nije dostavila račune za gorivo / cestarinu niti druge dokaze iz kojih bi bilo razvidno da je ista koristila automobil kao prijevozno sredstvo, a podredno, tužiteljica je mogla odabrati neku jeftiniju varijantu prijevoza (primjerice javni prijevoz). Tuženik osporava i zatraženi tijek zakonskih zateznih kamata budući da ne postoji obveza tuženika prema tužiteljici za isplatu daljnjeg iznosa s osnova naknade štete, stoga tuženik nije ni mogao pasti u zakašnjenje, a osobito osporava zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na nesporno isplaćeni iznos naknade štete od 1.940,00 EUR od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 17. rujna 2024. pa do dana isplate 26. studenoga 2024. Opreza radi, tuženik ističe da sve i kada bi se utvrdila obveza tuženika na isplatu daljnjeg iznosa s osnova naknade štete, tuženik osporava zatraženi tijek zateznih kamata na neimovinsku štetu budući da se iste računaju od završetka liječenja i stabilizacije tužiteljičinog zdravstvenog stanja narušenog štetnim događajem te na imovinsku štetu koju tužitelj potražuje na ime tuđe njege i pomoći iz razloga što tužitelj nije uz tužbu dostavio dokaz da je istu plaćao pa se pretpostavlja da su mu istu pružali ukućani. S obzirom da se radi o nerepariranoj šteti, zatezne kamate se mogu računati jedino od dana kada visina nereparirane štete bude utvrđena, odnosno od dana presuđenja. Zaključno, tuženik predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

3. Tužiteljica je podneskom od 2. rujna 2026., nakon provedenog medicinskog vještačenja, uredila tužbeni zahtjev na način da je povećala prvotno postavljeni tužbeni zahtjev, što predstavlja preinak tužbe. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 190. stavka 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.; dalje: ZPP), odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

4. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem Prijave o ozljedi na radu (str. 6-9 spisa), medicinske dokumentacije (str. 10-34 spisa), ispisa iz Google karte (str. 35-36 spisa), odštetnog zahtjeva (str. 37-38 spisa), obavijesti o likvidaciji (str. 39-40 spisa), naloga za plaćanje sudske pristojbe (str. 41 spisa), zdravstvenog kartona tužiteljice (str. 91-169 spisa), izveden dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku doc. dr. sc. Anti Muljačiću (str. 70-72 spisa), pisanim očitovanjima stalnog sudskog vještaka doc. dr. sc. Ante Muljačića (str. 87-89 i 172-173 spisa) te usmenim očitovanjem stalnog sudskog vještaka doc. dr. sc. Ante Muljačića (str. 181-183 spisa).

4.1. Sud je odbio dokazne prijedloge tužiteljice za provođenjem financijskog i prometnog vještačenja na okolnost udaljenosti i troškova puta zbog liječenja te pribave

ugovorne police osiguranja s pripadajućim uvjetima kao nepotrebne, kao i prijedlog tuženika za provođenjem novog medicinskog vještačenja.

5. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno članku 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadu neimovinske i imovinske štete, kao posljedice ozljede na radu pretrpljene u štetnom događaju koji se dogodio 15. ožujka 2023.

7. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija i odgovornost osiguranika tuženika.

8. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva te tijekom zatezne kamate.

9. Odredbom članka 111. stavka 1. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 93/14., 127/17., 98/19., 151/22.; dalje: ZR) propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac mu je dužan štetu naknaditi po općim propisima obveznog prava.

10. Člankom 25. stavkom 1. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine", broj 71/14., 118/14., 154/14., 94/18., 96/18.; dalje: ZZR) propisano je da se ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Stavkom 2. citiranog članka propisano je da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

11. Tijekom postupka nije bilo sporno da se tužiteljica ozlijedila 15. ožujka 2023. za vrijeme radnog vremena kod poslodavca Kaufland Hrvatska K.D., kada je obavljajući poslove za poslodavca u prodavaonici na adresi Zagrebačka ulica 67, Dugo Selo, pala i zadobila ozljede.

12. Radi utvrđivanja kvalifikatornih okolnosti neimovinske štete i potrebe za tuđom pomoći, izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku doc. dr. sc. Anti Muljačiću, specijalisti opće kirurgije, ortopedije i traumatologije. U nalazu i mišljenju od 11. kolovoza 2025. vještak je utvrdio da je tužiteljica 15. ožujka 2023. stradala na radnom mjestu i pritom zadobila ozljede desnog koljena. Tužiteljica je liječena operacijski, a nakon liječenja su za tužiteljicu zaostale trajne tjelesne posljedice. Tužiteljica je provodila fizikalne terapije u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Naftalan u Ivanić-Gradu, a liječenje je završeno 31. svibnja 2024. Desno koljeno je u manjoj mjeri zadebljano i palpatorno bolno. Kretnje u desnom koljenu su ograničene. Vještak je utvrdio izraženu antero-posteriornu nestabilnost desnog koljena koja je posljedica rupture prednjeg križnog ligamenta desnog koljena. Tužiteljica ne može klečati na desnom koljenu. Prilikom hoda šepa i povlači vidljivo desnu nogu. Tužiteljica se otežano penje i spušta niz stepenice te često mora hodati uz pomoć podlaktičnih pomagala za hodaње u navedenim situacijama. Muskulatura desne

natkoljenice je u manjoj mjeri hipotrofična. Na desnom koljenu su vidljiva tri operacijska ožiljka veličine 1 cm svaki. Ovi vidljivi ožiljci te stalno šepanje i povlačenje desne noge prilikom hoda naružuju vanjski izgled tužiteljice u blažem srednjem stupnju. Nakon nesreće, tužiteljica je trpjela bolove jačeg intenziteta, kumulativno, uključujući i operacijski zahvat 10 dana, bolove srednjeg intenziteta ukupno mjesec dana te manje povremene bolove otprilike 3 mjeseca. Zaostali povremeni manji bolovi sa egzcerbracijom srednje jakih bolova su trajne naravi i ulaze u ocjenu trajnih posljedica. Tužiteljica je pretrpjela primarni jaki strah neposredno nakon nesreće koji je trajao otprilike 2-3 dana. Nakon toga je trpjela sekundarni strah jačeg intenziteta otprilike mjesec dana kumulativno (uključujući i operacijski zahvat), strah srednjeg intenziteta sekundarno oko 6 tjedana te strah manjeg intenziteta otprilike mjesec dana. Nakon toga je zaostao sekundarni strah u vidu zabrinutosti za stanje zdravlja i mogućnost nastanka ponovno sličnog incidenta. Nakon nesreće nastupilo je trajno oštećenje tj. smanjenje opće životne i radne sposobnosti tužiteljice u visini od 15% (isključivo vezano uz posljedice nesreće na radu) u kojem omjeru će tužiteljica morati ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu i radu. Nakon nesreće, tužiteljici je za vrijeme liječenja kod kuće bila potrebna tuđa pomoć i njega druge osobe i to 3 sata dnevno kroz mjesec dana. Nakon toga razdoblja je ista pomoć tužiteljici trebala kroz 3 mjeseca 3 puta po 2 sata tjedno. Nakon toga razdoblja je kroz naredna 2 mjeseca tužiteljici ista pomoć i njega druge osobe trebala 2 puta po 2 sata tjedno kroz narednih 2 mjeseca. Tuđa pomoć i njega joj je bila potrebna za obavljanje osobne higijene, nabavljanje i nošenje svih kućanskih potrepština, čišćenje kućanstva te sve ostale poslove za koje je potrebna upotreba snage i energije.

13. U svom pisanom očitovanju od 25. rujna 2025., stalni sudski vještak doc. dr. sc. Ante Muljačić se očitovao na prigovore tuženika iz podneska od 17. rujna 2025. Stalni sudski vještak je naveo da je iz medicinske dokumentacije razvidno da je tužiteljica u štetnom događaju, između ostalih ozljeda desnog koljena, zadobila i ozljedu ruptуре prednjeg križnog ligamenta. Tuženik se poziva na obradu desnog koljena magnetskom rezonancom i pritom zaključuje da su u istoj navedene degenerativne ruptуре oba meniska iako je upravo u tom nalazu utvrđena ruptura prednjeg križnog ligamenta desnog koljena, a ne samo ruptуре i degenerativne promjene oba meniska. Stalni sudski vještak navodi da se u operacijskom zahvatu uvijek decidirano piše ono što je tijekom istog zahvata učinjeno, u ovom slučaju operacija i sanacija oba meniska. Naime, ruptura prednjeg križnog ligamenta verificirana nalazom magnetske rezonance, nije operacijski dalje zbrinuta, već se od nje odustalo. U ovom slučaju, razlog su godine tužiteljice, odnosno zaključak da ovaj operacijski zahvat u standardnom obliku ne bi kod tužiteljice doveo do željenog rezultata. Stoga je tužiteljici rečeno da bi u slučaju potrebe kod iste trebalo izvršiti ugradnju totalne koljenske proteze, te da zbog toga ruptura prednjeg križnog ligamenta nije operacijski ni zbrinuta. U odnosu na degenerativne promjene na koje se tuženik poziva, stalni sudski vještak navodi da svako ljudsko biće ima, tijekom godina života, degenerativne promjene na zglobovima i ne samo na njima. Normalno je i medicinski opravdano da netko tko ima 57 godina, ima određene degenerativne promjene na svim organima, pa tako i na koljenima. Nadalje, vještak navodi da kod tužiteljice postoje ožiljci na koljenu koji predstavljaju naruženje te da je tužiteljica zadobila u štetnom događaju i dokazanu rupturu prednjeg križnog ligamenta, zbog koje ima hipotrofiju muskulature desnog koljena, te pri hodu šepa i povlači desnu nogu. Jasno je da ovaj opis predstavlja naruženje tužiteljice vezano uz sam štetni događaj. Vještak posebice napominje da je prilikom davanja nalaza i mišljenja uzeo u obzir druga oboljenja tužiteljice navedena u

medicinskoj dokumentaciji te da ta druga oboljenja nije uzeo u obzir prilikom davanja nalaza i mišljenja, već ih je isključio. Tužiteljica je prilikom pregleda kod vještaka navela da ni u kom slučaju ne bi prihvatila operaciju ugradnje totalne endoproteze koljena, a on je kao vještak naveo da bi nakon ugradnje totalne endoproteze koljena trajno smanjenje opće životne i radne sposobnosti tužiteljice bile znatno veće od utvrđenih 15% pri čemu ruptura prednjeg križnog ligamenta koljena nije operacijski zbrinuta.

14. U pisanom očitovanju od 8. listopada 2025. stalni sudski vještak doc. dr. sc. Ante Muljačić je izvršio uvid u zdravstveni karton tužiteljice te je utvrdio da je tužiteljica tijekom života bolovala od različitih bolesti, između ostalog, ima raznorazne artralgijske u različitim zglobovima. Iz kartona je jasno vidljivo da se tužiteljica do samog nesretnog slučaja nikada nije liječila zbog tegoba isključivo povezanih sa desnim koljenom, niti je isto ikada prije bilo ozlijeđeno. Iz zdravstvenog kartona jasno proizlazi da je tužiteljica tek nakon pada na radnom mjestu zadobila ozljedu desnog koljena koja je zatim sukcesivno liječena, najprije konzervativno, a zatim i operacijski. U zdravstvenom kartonu je po prvi put u liječenju navedeno da je tužiteljica nakon nezgode počela šepati na desnu nogu. Jednako tako je razvidno da je magnetska rezonanca desnog koljena utvrdila kod tužiteljice po prvi put zadobivene ozljede oba meniska te rupturu tj. traumatski prekid prednjeg križnog ligamenta. Tužiteljica je na desnoj nozi jedino imala trombozu vena desne potkoljenice koja je verificirana 2018. Od tada tužiteljica uzima stalno propisanu terapiju antitrombotskom profilaksom. Zbog navedenog, tužiteljica se nije do same nezgode, zbog desnog koljena, liječila ni provodila fizikalnu terapiju. Jednako tako tromboza desne potkoljenice nema nikakve veze sa oštećenjima u desnom koljenu niti sa posljedičnim smanjenjem pokretljivosti, kako je to opisano u nalazu i mišljenju. Sukladno navedenom, a nakon detaljnog proučavanja zdravstvenog kartona tužiteljice, stalni sudski vještak ostaje u potpunosti kod nalaza i mišljenja te pisanih očitovanja, koja ni na koji način nisu uzrokovana degenerativnim promjenama ni drugim oboljenjima tužiteljice od ranije.

15. U svom usmenom očitovanju danom na ročištu koje je održano 19. ožujka 2026., stalni sudski vještak doc. dr. sc. Ante Muljačić je naveo da se detaljno očitovao na iznesene prigovore tuženika uzevši u obzir i dostavljen zdravstveni karton tužiteljice koji je vezan uz njezin cijeli život. Stoga naglašava da se ruptura oba meniska kao i prednjeg križnog ligamenta kod tužiteljice prvi put spominje u magnetskoj rezonanci od 16. kolovoza 2023. te da nije nikada u zdravstvenom kartonu spomenuta, a ozljeda je nastupila 15. ožujka 2023., stoga je netočna tvrdnja tuženika da je tužiteljica prije štetnog događaja imala takvu ozljedu koja nikad prije nije dijagnosticirana. Zatim, u zdravstvenom kartonu tužiteljice je prvi put navedeno da je ista nakon nezgode počela šepati na desnu nogu. Stalni sudski vještak dodatno navodi da u dokumentaciji stoji i da je tužiteljici s medicinske strane rečeno da se ruptura prednjeg križnog ligamenta, u ovom slučaju s obzirom na cjelokupno stanje koljena, nije uputno operirati, odnosno da bi trebalo operacijom ugraditi totalnu endoprotezu koljena, odnosno umjetno koljeno. To znači da bi, ukoliko tužiteljica na to pristane, trajne posljedice bile veće od 15%, tj. znatno veće od onoga što je u vještačenju i dopuni vještačenja utvrdio. Na poseban upit punomoćnika tuženika vještaku da li je tužiteljica prije predmetnog štetnog događaja imala degenerativne promjene desnog koljena te u čemu se iste sastoje, vještak odgovara da iz cjelokupnog zdravstvenog kartona vidljivo da je kao osoba od 60 godina imala mnogobrojne promjene degenerativne naravi koje dolaze sa dobi. Na poseban upit punomoćnika tuženika da li su te degenerativne promjene uzrok rupture meniskusa ili je to dinamika štetnog događaja, vještak odgovara da je u

konkretnom slučaju, dinamika štetnog događaja takva da je do štetnog događaja došlo. Naime, prije štetnog događaja u cijelom životu se u zdravstvenom kartonu tužiteljice takva ozljeda ne spominje, čak niti sumnja na takvu dijagnozu, prema tome primjedba tuženika je u potpunosti neosnovana. Dinamika štetnog događaja dovela je do ozljeda koje su opisane u vještačenju, rupture medijalnog meniska, lateralnog, te ruptura prednjeg križnog ligamenta desnog koljena. Na poseban upit pun. tuženika vještaku da li može doći do rupture ukriženog ligamenta bez rotacije koljena, vještak je odgovorio da može.

16. Tužiteljica nije imala primjedbe na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka doc. dr. sc. Ante Muljačić, kao niti na njegova očitovanja, dok je tuženik ostao kod iznesenih prigovora navodeći da vještak nije dao konkretne odgovore. Stoga je predložio provođenje novog medicinskog vještačenja.

17. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka doc. dr. sc. Ante Muljačića kao i njegova pisana i usmena očitovanja budući su isti sačinjeni u skladu s pravilima struke i u skladu s dokumentacijom koja je priložena u sudski spis, a na temelju pregleda tužiteljice. Stalni sudski vještak se, i u pisanim očitovanjima od 25. rujna 2025. i 8. listopada 2025. i na ročištu održanom 19. ožujka 2026., detaljno i argumentirano izjasnio o svim prigovorima koje je tuženik istaknuo na nalaz i mišljenje. Vještak je izrijekom potvrdio da je, pri izradi nalaza i mišljenja, uzeo u obzir sva prethodna oboljenja tužiteljice navedena u medicinskoj dokumentaciji te ih isključio iz ocjene trajnih posljedica. Vezano uz tuženikove prigovore o degenerativnim promjenama, vještak je stručno pojasnio da su degenerativne promjene uobičajene u životnoj dobi tužiteljice te da, prema cjelokupnom zdravstvenom kartonu, tužiteljica nikada prije štetnog događaja nije imala dijagnosticirane ozljede desnog koljena niti se zbog istog liječila. Rupture medijalnog i lateralnog meniska te prednjeg križnog ligamenta desnog koljena po prvi su put dijagnosticirane magnetskom rezonancom od 16. kolovoza 2023., nakon štetnog događaja od 15. ožujka 2023. Vještak je zaključio da je dinamika štetnog događaja, a ne preegzistentne degenerativne promjene, uzrokovala opisane ozljede. Ocjena ovog suda je da je vještak stručno i obrazloženo odgovorio na sve prigovore tuženika te i obrazložio svoje stručne zaključke. Stoga je sud, sukladno članku 261. stavku 3. ZPP-a odbio prijedlog tuženika za provođenje novog medicinskog vještačenja.

18. Tijekom postupka sud je saslušao svjedoka Antu Zečevića koji je u svom iskazu naveo da je tužiteljici (supruzi) nakon ozljeđivanja, kao i nakon operativnog zahvata, pružao tuđu pomoć i pomagao joj u vidu kućanskih poslova, obavljanja osobne higijene i pripremanja hrane. Također ju je vozio na fizikalne terapije u Ivanić-Grad u Naftalan i to otprilike 60 puta. Vozio ju je osobnim automobilom te su imali samo troškove goriva. Tužiteljicu je vozio i u Općinsku bolnicu Pakrac kako bi napravila pretragu MR-a. Na tu pretragu ju je vozio osobnim automobilom te uz trošak goriva, imali su i trošak autoceste Ivanić-Grad – Kutina – Ivanić-Grad.

19. Sud je saslušao i tužiteljicu Mladenku Zečević koja je iskazala da joj je nakon ozljeđivanja, kao i nakon operacije, tuđu pomoć i njegu pružao suprug Ante. Suprug joj je pomagao kod kupanja, toaleta, presvlačenja, ustajanja, kupovine i pripreme hrane, obavljao je sve kućanske poslove (čišćenje i pranje), a također, suprug ju je vozio na fizikalne terapije u Ivanić-Grad u Naftalan. Sveukupno je obavila 60 fizikalnih terapija. Suprug ju je vozio osobnim automobilom i imala su troškove goriva. Suprug

ju je također vozio i u Opću bolnicu Pakrac radi obavljanja pretrage MR i to osobnim automobilom, a ovdje su uz troškove goriva, imali i trošak cestarine na relaciji Ivanić-Grad – Kutina – Ivanić-Grad.

20. Sud vjeruje iskazu svjedoka Ante Zečevića i tužiteljice u dijelu u kojem su suglasno iskazivali o tome da je svjedok Ante Zečević pružao tuđu pomoć tužiteljici Mladenki Zečević, kao i da ju je vodio na fizikalne terapije u Ivanić-Grad osobnim automobilom te u Opću bolnicu Pakrac radi obavljanja MR-a. Sud ne vjeruje iskazima svjedoka i tužiteljice u djelu u kojem su iskazivali vezano uz broj obavljenih fizikalnih terapija, budući da taj dio iskaza nije u skladu s dokumentacijom priloženom u sudski spis.

21. Slijedom svega navedenog, ocjena je ovog suda da je u štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta u smislu odredbe članka 19. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22.; dalje: ZOO), a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu, na temelju članka 1100. stavka 1. ZOO-a.

22. U slučaju kumulacije više povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, a što je konkretno slučaj, za tako međusobno povezane oblike tih povreda opravdano je dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve oblike neimovinske štete. Sud je pri tome utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi. One su, u smislu odredbe članka 1100. stavka 2. ZOO-a, kriteriji (mjerila) odnosno kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

23. Budući iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljica trpila bolove jačeg intenziteta 10 dana, bolove srednjeg intenziteta ukupno mjesec dana te manje povremene bolove otprilike 3 mjeseca, da je pretrpjela jaki strah neposredno nakon nesreće koji je trajao otprilike 2-3 dana, da je trpila sekundarni strah jačeg intenziteta otprilike mjesec dana, strah srednjeg intenziteta sekundarno oko 6 tjedana te strah manjeg intenziteta otprilike mjesec dana, da smanjenje životne aktivnosti iznosi 15 %, da je kod tužiteljice zaostalo naruženje blažeg srednjeg stupnja, da je tužiteljica u vrijeme ozljeđivanja imala 56 godina odnosno bila srednje životne dobi i da je po zanimanju prodavačica, ocjena je ovog suda da navedeno, na temelju odredbe članka 1100. stavka 2. ZOO-a, opravdava dosuđenje pravične novčane naknade tužiteljici u iznosu od 16.500,00 EUR.

24. S obzirom da je tuženik u mirnom postupku isplatio tužiteljici iznos od 1.940,00 EUR na ime neimovinske štete, tužiteljici je valjalo dosuditi daljnji iznos od 14.560,00 EUR na ime neimovinske štete.

25. Napominje se da su Orijentacijski kriteriji posljednji put mijenjani u lipnju 2020. (Su-IV-47/2020-5) kada su povišeni za 50%, uz obrazloženje Vrhovnog suda da su za izmjenu korišteni podaci Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002., pa je sud prilikom utvrđenja pravične novčane naknade tužiteljici uzeo u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2022. godine.

26. Na temelju članka 1095. stavka 1. ZOO i članka 1089. stavka 2. ZOO-a, tužiteljici za 194 sata potrebne tuđe pomoći koju je tužiteljici pružao suprug, pripada pravična novčana naknada. O cijeni sata tuđe pomoći sud je odlučio prema slobodnoj ocjeni sukladno odredbi članka 223. ZPP-a, u traženom iznosu od 4,70 EUR po satu jer je to cijena sata koja sasvim sigurno ne prelazi neto cijenu sata tuđe nestručne pomoći u mjestu prebivališta tužiteljice. Stoga tužiteljici pripada naknada u traženom iznosu od 912,00 EUR.

27. Nadalje, u pogledu zahtjeva tužiteljice za naknadom imovinske štete po osnovi troškova liječenja odlaskom na fizikalne terapije i na pretragu MR zbog posljedica predmetne ozljede na radu, sud je utvrdio da iz priložene medicinske dokumentacije, prije svega popisa izvršenih terapija za period od 29. travnja 2024. do 29. studenoga 2024. (str. 11-13 spisa) i iz iskaznice za fizikalnu terapiju za razdoblje od 24. travnja 2023. do 16. svibnja 2023. (str. 16-17 spisa) proizlazi da je tužiteljica u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Naftalan obavila najmanje 55 terapija (prema datumima na popisu izvršenih terapija i na priloženoj iskaznici) te da iz nalaza i mišljenja od 16. kolovoza 2023. (str. 25 spisa) proizlazi da je tužiteljica obavila magnetsku rezonancu desnog koljena u Općoj županijskoj bolnici Pakrac i bolnici hrvatskih veterana. Stalni sudski vještak doc. dr. sc. Ante Muljačić je naveo da je cjelokupna fizikalna terapija kod tužiteljice provedena isključivo zbog predmetnog štetnog događaja i ozljede desnog koljena te da istu ne bi trebalo provoditi za ostala oboljenja. U odnosu na pretragu magnetskom rezonancom, stalni sudski vještak doc. dr. sc. Ante Muljačić je naveo da su tom pretragom utvrđenje ozljede iz predmetnog štetnog događaja.

28. Sud je stoga utvrdio, da unatoč drugim oboljenjima tužiteljice i degenerativnim promjenama, nebi bilo potrebe za obavljanjem fizikalnih terapija kao niti za predmetnom pretragom magnetske rezonance, već da je tužiteljice iste obavljala isključivo zbog posljedica ozljeđivanja u predmetnom štetnom događaju.

29. S obzirom da tuženik, kao osiguratelj poslodavca, na temelju članka 965. ZOO-a i članka 111. ZR-a odgovara tužiteljici za pretrpljenu ozljedu na radu, na temelju članka 1095. st. 1. ZOO-a, tuženik je dužan naknaditi troškove liječenja i druge potrebne troškove u vezi toga, pa tako i troškove koje je tužiteljica imala u vezi odlaska na fizikalne terapije i pretragu magnetskom rezonancom, u svrhu liječenja od predmetne ozljede na radu, kako je ranije obrazloženo.

30. Tužiteljica potražuje trošak odlaska na fizikalne terapije navodeći da udaljenost od prebivališta tužiteljice do Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju Naftalan iznosi 22,8 km u jednom smjeru, pa je za 55 terapija tužiteljica osobnim automobilom prešla 2.508,00 kilometara, te potražuje 0,50 EUR po kilometru, što ukupno iznosi 1.254,80 EUR. Tužiteljica također potražuje i trošak odlaska u Opću županijsku bolnicu Pakrac i bolnici hrvatskih veterana radi obavljanja magnetske rezonance desnog koljena, navodeći da udaljenost od mjesta prebivališta do bolnice iznosi 112 km u jednom smjeru, pa za obavljanje pretrage i prijeđenih 224 km potražuje 0,50 EUR po kilometru, odnosno 112,00 EUR. Stoga, tužiteljica potražuje sveukupni iznos od 1.366,80 EUR.

31. Sud je, u skladu s načelom ekonomičnosti, uvidom u aplikaciju Google Maps, utvrdio da je udaljenost između tužiteljičinog prebivališta, prema podacima u spisu, i Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju Naftalan i to prema aplikaciji iznosi 23,30 kilometara u jednom smjeru (putem Dugoselske ulice). Nadalje, uvidom u aplikaciju Google Maps sud je utvrdio da je udaljenost između tužiteljičinog prebivališta, prema podacima u spisu i Opće županijske bolnice Pakrac i bolnice hrvatskih veterana i to prema aplikaciji 105,00 kilometara u jednom smjeru (putem E70 i Franje Filipovića). S obzirom da je sud ocijenio da bi utvrđivanje točne visine naknade imovinske štete koju je tužiteljica pretrpjela uslijed troškova putovanja na fizikalne terapije i obavljanja pretrage bilo skopčano sa nerazmjernim poteškoćama i daljnjim troškovima, sud je visinu ove naknade odredio sukladno članku 223. stavku 1. ZPP-a po slobodnoj ocjeni, pri čemu je ocijenio osnovanim iznos zatražene naknade po prijađenom kilometru u visini od 0,50 EUR.

32. S obzirom da je tužiteljica radi liječenja od predmetne ozljede na radu, išla na fizikalne terapije, i to najmanje 55 dana, da je iste obavljala u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Naftalan, da ju je na fizikalne terapije osobnim automobilom vozio suprug, te da je udaljenost između njezinog prebivališta i navedene bolnice iznosi 23,30 km u jednom smjeru, odnosno 46,60 km u oba smjera, da je time za 55 terapija prešao 2.563,00 km, pa da joj, prema utvrđenoj cijeni naknade prijevoza osobnim automobilom od 0,50 EUR po prijađenom kilometru, pripada ukupno 1.281,50 EUR naknade imovinske štete nastale uslijed liječenja od predmetne ozljede. Kako tužiteljica potražuje naknadu štete u visini 1.254,80 EUR (na temelju 22,8 km prijađenih kilometara u jednom smjeru, odnosno 45,6 km u oba smjera što sveukupno čini 2.508,00 km prijađenih u 55 dana), sud je tužiteljici dosudio traženi iznos od 1.254,80 EUR. Vezano za odlazak na pretragu desnog koljena u Opću županijsku bolnicu Pakrac i bolnicu hrvatskih veterana tužiteljici je dosuđen iznos od 105,00 EUR (ukupno prijađeno 210,00 km u oba smjera x 0,50 EUR po prijađenom kilometru). Stoga je tužiteljici na ime imovinske štete zbog troškova odlaska na fizikalne terapije i pretragu dosuđen iznos od 1.359,80 EUR na temelju članka 1095. stavka 1. ZOO-a.

33. Tuženikov prigovor da je tužiteljica mogla koristiti jeftiniji javni prijevoz koji je bio dostupan na predmetnoj relaciji kod odlaska na fizikalne terapije i pretragu, ovaj sud smatra neosnovanim iz sljedećih razloga. Sama činjenica dostupnosti javnog prijevoza nije dostatna za odbijanje ili umanjeње tužbenog zahtjeva u tom dijelu. U konkretnom slučaju nije samo bitno pitanje je li javni prijevoz na predmetnoj relaciji postojao, već je li isti bio stvarno prikladan i adekvatan za tužiteljčine specifične okolnosti, kako u pogledu usklađenosti voznog reda s terminima odlazaka na terapiju i pretragu, tako i u pogledu primjerenosti trajanja putovanja u odnosu na zdravstveno stanje tužiteljice. U konkretnom slučaju, tuženik se pozvao na dostupnost javnog prijevoza, ali nije dokazao da je dostupan javni prijevoz bio i stvarno prikladan za odlaske tužiteljice na fizikalnu terapiju i pretragu. Stoga, ovaj sud zaključuje da su troškovi prijevoza osobnim automobilom na fizikalnu terapiju i pretragu bili nužni i opravdani, da tuženik nije dokazao stvarnu adekvatnost dostupnog javnog prijevoza u pogledu voznog reda i trajanja putovanja te da stoga tužiteljici pripada naknada u visini od 0,50 EUR po prijađenom kilometru na utvrđenim relacijama od mjesta prebivališta do mjesta obavljanja terapije i pretraga i natrag, sukladno članku 1095. stavku 1. ZOO-a.

34. Tužiteljica je podnijela odštetni zahtjev tuženiku 17. rujna 2024., a do isplate iznosa nespornog dijela neimovinske štete došlo je, prema navodima tužiteljice 26.

studenoga 2024., a što tuženik tijekom postupka nije sporio. Članak 943. stavak 1. ZOO-a propisuje da je osiguratelj dužan isplatiti naknadu štete/osigurninu u roku koji ne može biti dulji od 14 dana, računajući od dana kada je osiguratelj dobio obavijest da se dogodio osigurani slučaj. Ukoliko je za utvrđivanja postojanja osigurateljeve obveze potrebno stanovito vrijeme, osiguratelj je dužan platiti osigurninu u roku od 30 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u navedenom roku obavijestiti da odštetni zahtjev nije osnovan (članak 943. stavak 2. ZOO). Obzirom je tuženik isplatio tužiteljici nesporni iznos naknade štete izvan rokova propisanih člankom 943. ZOO-a, tužiteljici je dosuđena i zatezna kamata na iznos od 1.940,00 EUR od 17. rujna 2024. do 26. studenoga 2024.

35. Odredbom članka 1086. ZOO propisano je da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete, dok je odredbom članka 1103. ZOO propisano da obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Budući da je sudski vještak u nalazu i mišljenju naveo da je liječenje tužiteljice završeno 31. svibnja 2024., ocjena ovog suda je da tužiteljici pripada zatezna kamata od 17. rujna 2024. na dosuđeni iznos neimovinske štete, kao dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

36. Na imovinsku štetu za tuđu pomoć i troškove puta zatezne kamate teku od donošenja presude prvog stupnja budući ista nije reparirana te dopijeva tek donošenjem prvostupanjske presude kada je tuženiku poznata visina štete. Slijedom navedenog, tužiteljici je dosuđena zatezna kamata na iznos od 2.271,80 EUR (912,00 EUR + 1.359,80 EUR) od donošenja presude prvog stupnja pa do isplate.

37. Tužbeni zahtjev tužiteljice u iznos od 2.870,00 EUR s osnova neimovinske štete kao i iznos od 7,00 EUR s osnova imovinske štete zajedno sa zateznim kamatama valjalo je odbiti kao neosnovan, budući je zatražen u previsokom iznosu.

38. Stopa zatezne kamate određena je na temelju odredbe članka 29. stavaka 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23., 69/26.).

39. Ostali priloženi dokazi i navodi stranaka nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

40. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 2. ZPP i članka 155. ZPP, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. i 107/25.; dalje: Tarifa) prema vrijednosti konačno postavljenog tužbenog zahtjeva u iznosu od 19.708,80 EUR.

41. S obzirom na odredbe Tarife tužiteljici su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za:

- sastav odštetnog zahtjeva (Tbr. 32 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- sastav tužbe od 3. siječnja 2025. (Tbr. 7/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- sastav podneska od 25. travnja 2025. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na ročištu 27. svibnja 2025. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- sastav podneska od 2. rujna 2025. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;

- sastav podneska od 16. listopada 2025. (Tbr. 8/4 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 50,00 EUR;
 - zastupanje na ročištu 19. ožujka 2026. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
 - zastupanje na ročištu 13. srpnja 2026. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
 - zastupanje na ročištu za objavu (Tbr. 9/3 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 100,00 EUR;
- što ukupno iznosi 3.650,00 EUR. Na taj iznos prema Tbr. 46. Tarife tužiteljici je valjalo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25% (912,50 EUR). Dakle, tužiteljici je priznat trošak postupka za zastupanje po odvjetniku u iznosu od 4.462,50 EUR.

42. Tužiteljica je uspjela u osnovi svog zahtjeva u cijelosti, a što se tiče visine zahtjeva uspjela je sa 85% svog zahtjeva. Tuženik je u odnosu na tužiteljicu, što se tiče visine tužbenog zahtjeva, uspio sa 15%. Uzimajući u obzir omjer 100:85% u odnosu na 0:15%, tužiteljica je uspjela u sporu 92,5%, a tuženik 7,5%. Stoga je valjalo naložiti tuženiku da naknadi tužiteljici troškove parničnog postupka u omjeru od 85%, a što odgovara iznosu od 3.793,13 EUR.

43. Tužiteljici je, neovisno o uspjehu u sporu, priznat trošak plaćenog predujma za provođenje medicinskog vještačenja u iznosu od 300,00 EUR, budući da je tuženik osporavao i visinu tužbenog zahtjeva. Dakle, tužiteljici su priznati troškovi postupka u sveukupnom iznosu od 4.093,13 EUR.

44. U preostalom dijelu je odbijen zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka kao prekomjerno zatražen. Sud nije priznao tužiteljici niti trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 47,56 EUR niti trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 250,00 EUR budući je tužiteljica oslobođena plaćanja sudske pristojbe u radnom sporu (članak 11. stavak 1. točka 3. Zakona o sudskim pristojbama).

45. Na dosuđeni parnični trošak, tužiteljici je dosuđena zatezna kamata koja teče od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a, u visini određenoj člankom 29. stavcima 2. i 8. ZOO-a.

46. Paricijski rok u ovom postupku iznosi 15 dana, sukladno odredbi članka 328. stavka 2. ZPP-a.

47. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 27. kolovoza 2026.

Sutkinja
Nikolina Labuhar Bazina

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda i rješenje objavljuju, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude i rješenja obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda i rješenje objavljuje (članak 335. stavak 9. ZPP-a).

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088c-3b476**

Kontrolni broj: **02d3e-a1885-8216e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nikolina Labuhar Bazina, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.